

մտելուն դէմ մաքառի, առտուն կանուխ
կը փակէ այն եկեղեցիին դուռները ուր
իջեանած էր Կեսարացի: Ասիկա առիթ
կ'ըլլայ պայքարի:

Կեսարացի խորապէս ազդուած կ'ըսէ.
«ո՛ր սյսօր այն եկեղեցին երթայ անիծեալ ըլ-
շայ»: Այս կերպով կը նզովուի նաև Նի-
կոլը, որ կը փակէ նաև նորընծային պա-
տարագէն յետոյ այդ եկեղեցիին և առանց
եկեղեցիի կը ձգէ Ծնունդի տօնական օրե-
րուն քաղաքը:

«Կեսարացի ի բնէ ահեղ, կաւսապաշ եւ
խստապահանջ, յեկած էր իր հոշակուած ձո-
խութեան վրայ, կը սաստի, կը շանդիմանի
վարդապետական բոլոր իշխանութեանը, առանց
անդրադառնալու թէ կը գտնուի շեհական հողի
վրայ եւ ոչ ի Թուրքիա» (Հ. Ն. Ա. կինեան):

Իր նախանձախնդրութեան դէմ, իր
ազգային եկեղեցւոյ նկատմամբ տածած
սիրոյն արգասիք իր ունեցած արդար զայ-
րոյթին դէմ կուզար կը կանգնէր Նիկոլի
ազտօտ նկարագիրը: Նիկոլ՝ Կեսարացին
կ'ամբաստանէր իբր լրտես:

Նիկոլ «զնաց առ վոյքն Կառնեից ֆաղա-
ֆին, որ ի մեծ իշխանեան վերակացու էր կար-
գեալ Կառնեից ֆաղաֆին, որուն անունն էր
Լուֆաշ, խօսեցաւ եպիսկոպոսն ընդ նմա եւ
հաւանեցոյց զնա զի արգեղցի զվարդապետն, եւ